

Εξοχώτατε Α' Στόλαρχε της Ελλάδος

Βλέπων την μεγάλην κατάχρησιν, την οποίαν αισχροκερδείς άνθρωποι μεταχειρίζονται προμηθεύοντες καθημερινώς τους εις τας Αθήνας Τούρκους με τ'αναγκαία προς ζωάρκια, κρίνω χρέος μου να αναφερθώ προς την εξοχότητά σας, και να σας παρακαλέσω να μου συγχωρήσετε δι'εγγράφου αδείας σας να παραφυλάττω και εγώ με μίαν σκαμπαβίαν ιδιόκτητόν μου τα παράλια της Αττικής (της Πατρίδος μου), διά να ήθελε στενοχωρηθώσιν οι εκεί ευρισκόμενοι Τούρκοι και Τουρκολάτραι να παραιτήσουν μίαν ώραν αρχήτερα τον τόπον, να καταφύγουν οι άτυχοι Αθηναίοι, να ζήσουν και με τα χόρτα της πατρικής των γης. Και την παραμικρήν κατάχρησιν, όπου ήθελεν ακολουθήσει από μέρους τούτου του πλοίου μου, υπόσχομαι να την πλερώσω με το ακριβώτερον μου πράγμα.

Μένω με όλην την υπόληψιν

Εν Αιγίνη τη 20 Δεκεμβρίου 1827

Της εξοχότητός σας
δούλος ταπεινός
Δ. Πέτσας